

Оттамъ, слѣдъ като учителствувалъ една година, въ 1853 год. отишълъ за по-високо учение въ Одринъ и послѣ въ Цариградъ; тукъ той постъпилъ въ патриаршеската велика народна школа (въ Фенеръ), която напустналъ прѣзъ 1856 г. по нѣмане на срѣдства. Той се е принудилъ да служи като писаръ при разни български търговци, първенъ въ Цариградъ, а послѣ въ Тулча (Ромъния), дѣто съ своитѣ рѣчи е спомогналъ много за повдигане на българщината. Прѣзъ мѣсець ав-

Димитъръ Т. Душановъ.

густъ 1859 год. Душановъ се е прибралъ въ родния си градъ Казанлъкъ, дѣто се условилъ за учителъ. Отъ тогава до освобождението той е учителствувалъ непрѣкъснато — десетъ години въ Казанлъкъ и десетъ въ разни други градове (Карнобатъ, Хасково, Плевенъ и Севлиево). Въ тази работа той се е подвизавалъ заедно съ своята съпруга Рахиль Д. Душанова, сръбкиня по народностъ, ала отъ сърдце прѣдадена на българското просвѣщение. Изпълнявайки ревностно прѣката си учи-